3. Драчук С. П. Можливості корекції фізичного стану юнаків засобами фізичної культури в умовах навчання у вищому закладі освіти / С. П. Драчук // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві : зб. наук. праць. – Луцьк, 2005. – С. 53–56.
4. Ермаков С. С., Иващенко С. Н., Гузов В. В. Особенности мотивации студентов к применению индивидуальных программ физической самоподготовки / С. С. Ермаков, С. Н. Иващенко, В. В. Гузов // Физическое воспитание студентов. – 2012. – № 4. С. 59–61.
5. Лукавенко А. В., Єдинак Г. А. Диференційований підхід до покращення психофізичного стану першокурсників вищих навчальних закладів як проблема галузі фізичного виховання / А. В. Лукавенко, Г. А. Єдинак // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: – Харків: ХОВНОКУ-ХДАДМ, 2012. – № 2. – С. 66–70.
6. Ортинський В.Л. Педагогіка вищої школи : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.]. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 472 с.
7. Петрица П. М. Формування особистої фізичної культури студентів. Вісник Прикарпатського університету / П. М. Петрица // Вісник Прикарпатського нац. у-ту імені Василя Стефаника. Серія : Фізична культура : зб. наук. пр. – Івано-Франківськ, 2017. – Вип. 27–28. – С. 334–337.
8. Фурман Ю. М. Перспективні моделі фізкультурно-оздоровчих технологій у фізичному вихованні студентів вищих навчальних закладів : монографія / Ю. М. Фурман, В. М. Мірошніченко, С. П. Драчук. – К. : НУФВСУ, Олімп. л-ра, 2013. – 184 с.
9. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання : навч. посібник / Шиян Б. М. – Тернопіль : Навч. книга – Богдан, 2001. – Ч. 1. 272 с.

References:

1. Vydrin V. M. (1995), «Non-professional (non-professional) physical education», *Teorija i praktika fizicheskoj kul'tury*, no. 5-6, pp. 15-17.
2. Honchar O.V. (2012), «The latest technologies of subject-subjective interaction of participants in the educational process of higher education», *Pedahohika, psykholohiia ta medyko-biolohichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu*, no. 3, pp. 40-44.
3. Drachuk, S.P. (2005), «Prospects of boys' physical condition correction in conditions of higher educational establishment», *Fizychno vykhovannia, sport i kultura zdorovia u suchasnomu suspilstvi*, vol. 1, pp. 53–56.
4. Ermakov, S.S. and Ivashhenko, S.N. and Guзов V.V. (2012), «Features of students' motivation to apply individual programs of physical self-training», *Fizicheskoe vospitanie studentov*, no. 4, pp. 59-61.
5. Lukavenko A. V., Yedynak H. A. (2012), «Differentiated approach to improvement of the psychophysical state of freshmen of higher educational institutions as a problem of the field of physical education», *Pedahohika, psykholohiia ta medyko-biolohichni problemy fizychnoho vykhovannia i sportu*, no. 2, pp. 66-70.
6. Petrytsa P. M. (2017), «Formation of personal physical culture of students» *Visnyk Prykarpatskoho nats. u-tu imeni Vasylia Stefanyka. Seria : Fizychna kultura*, no. no. 27-28. pp. 334–337.
7. Ortyn's'kij V.L. *Pedagogika vishchoyi shkoli* [High establishment education], Kiev, Centre of academic environment Publ., 2009, 472 p.
8. Furman, Y.M., and Miroshnichenko, V.M. and Drachuk, S.P. (2013), *Perspektyvni modeli fizkulturnoozdorovchykh tekhnologii u fizychnomu vykhovanni studentiv vyshchikh navchalnykh zakladiv* [Promising models of health related physical culture technologies in physical education of higher educational establishments' students], Olympic Literature, Kiev, Ukraine.
9. Shyian B. M. (2001), *Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia* [Theory and methods of physical education], Ternopil: Navch. knyha – Bohdan, Ternopil, Ukraine.

DOI 10.31392/NPU-nc.series 15.2020.8(128).28

УДК: 378.147:159.96

Несен О. О.

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, м. Харків

Клименченко В. Г.

старший викладач, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, м. Харків

ПІДВИЩЕННЯ ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ ЗАНЯТТЯМИ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗАСОБАМИ СПЕЦІАЛЬНО ПІДБІРАНИХ РУХЛИВИХ ІГОР

На сьогоднішній день, в умовах переведення занять з фізичного виховання у окремих закладах вищої освіти на факультативну форму занять без суттєвих важелів контролю та оцінювання вмінь і навичок студентів, питання зацікавленості студентів до фізичної активності у стінах університетів набуває все більшої актуальності. Встановлені рейтингові види фізичної активності для сучасних студентів, перелік яких свідчить про необхідність коригування змісту навчальних програм та планів з предмету фізичне виховання. У першу п'ятірку серед студентів увійшли стретчинг, пілатес, гімнастичні та акробатичні вправи, плавання та спортивні ігри. Інтегровані заняття з фізичного виховання та вивчення іноземних мов із вдосконаленням практичних навичок їх застосування підвищують зацікавленість студентів-філологів до фізичної активності.

Ключові слова: фізичне виховання, студенти, зацікавленість, рухливі ігри, вивчення мови.

Несен Е. А., Клименченко В. Г. Повышение заинтересованности студентов-филологов занятиями

физическим воспитанием средствами специально подобранных подвижных игр. На сегодняшний день, в условиях перехода занятий по физическому воспитанию в отдельных учреждениях высшего образования на факультативную форму занятий без существенных рычагов контроля и оценки умений и навыков студентов, вопросы заинтересованности студентов к физической активности в стенах университетов приобретает все большую актуальность. Установлены рейтинговые виды физической активности для современных студентов, перечень которых свидетельствует о необходимости корректировки содержания учебных программ и планов по предмету физическое воспитание. В первую пятерку среди студентов вошли стретчинг, пилатес, гимнастические и акробатические упражнения, плавание и спортивные игры. Интегрированные занятия по физическому воспитанию и изучения иностранных языков с совершенствованием практических навыков их применения повышают заинтересованность студентов-филологов к физической активности.

Ключевые слова: физическое воспитание, студенты, заинтересованность, подвижные игры, изучение языка.

Nesen O., Klimenchenko V. Increasing the interest of students of philology in physical education classes by means of specially selected moving games. The basis of teaching and educating students youth is the learning process, which should be organized so that it was quite difficult and interesting, but not overload the young organism. Today, in the conditions of transfer of physical education classes in some higher education institutions to the optional form of classes without significant levers of control and assessment of student's skills and abilities, the issue of students' interest in physical activity in universities is becoming increasingly important. According to the results of our survey, rating types of physical activity for modern students were established. The received list testifies to need of adjustment of the maintenance of educational programs and plans on a subject of physical education. The top five physical activities among students included stretching, Pilates, gymnastics and acrobatics, swimming and sports games.

The study involved 124 students of the Faculty of Foreign Philology, who studied in 1-3 courses of the university. 3 experimental and 3 control groups were formed (one in each course). The pedagogical experiment consisted in filling the content of physical education classes with moving games, in which students had to apply their acquired knowledge of foreign languages (English), implement and test in practice non-standard methods of learning and improving a foreign language. The results of our pedagogical experiment show that integrated classes on physical education and learning foreign languages with the improvement of practical skills of their application increase the interest of students of philology to physical activity.

Key words: physical education, students, interest, moving games, language learning.

Постановка проблеми. Основа навчання та виховання студентської молоді – це навчальний процес, який треба організувати так, аби було доволі складно та цікаво, але не перенавантажувати молодий організм. Завдання викладача з фізичного виховання – вміло організувати роботу для успішного вирішення основних задач предмета, які передбачені навчальною програмою.

Актуальність теми зумовлена пошуком шляхів підвищення зацікавленості студентів факультету іноземної філології до занять фізичним вихованням для розвитку і вдосконалення рухових якостей; для реалізації вміння розвиватися самому студенту і передавати свій досвід майбутнім учням.

Аналіз літературних джерел. Вивчаючи досвід фахівців з фізичного виховання, ми виявили багато спортивних різновидів, які пропонуються для підвищення зацікавленості студентів заняттями фізичним вихованням, розвитку фізичних якостей та вирішення питань підинамії.

Так, С. І. Жевага, Г. В. Бикова вивчали вплив занять степ-аеробікою на фізичний розвиток студентської молоді [2]. Т. В. Шепеленко, А. М. Буц, Л. С. Луценко, вивчаючи питання оздоровлення, пропонували впровадити аеробіку до процесу фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп [8]. І. Ю. Самохвалова та В. В. Мелюшкина також використовували у роботі зі студентами засоби волейболу. У своєму дослідженні вони зазначили підвищення рівню рухової активності молодих людей, збільшення їх зацікавленості до занять фізичним вихованням [5]. І. Ю. Соверда вказує, що застосування елементів йоги підвищує фізичну підготовленість [6]. А. А. Головач розкриває вплив на молодий організм занять з футболу [1]. Кривенцова І. В., Клименченко В. Г., Горбань І. Ю. вивчають проблеми фізичного розвитку студентів-філологів засобами фехтування. Вони, та інші фахівці в галузі фізичного виховання та педагогіки доказують, що інтенсивне розумове навантаження, зниження рухової активності, недостатня кількість занять з фізичного виховання призводить до масового падіння зацікавленості студентів до цінностей фізичної культури та спорту. А це не дає повністю сформуватися фізичній культурі особистості педагога [3, 4, 7].

Іноземна мова майже з дитинства увійшла до життя молодих філологів. Спочатку в якості гри та малювання, пізніше вивчення букв та слів. А вже потім вивчення граматики. Мабуть самим простим та захоплюючим періодом вивчення мови був саме перший – ігровий. Вступивши до факультету іноземної філології, всі студенти поглиблюють свої знання мови, проходять педагогічну практику в школах та літніх дитячих таборах, де тісно взаємодіють з молодшими школярами. Кожне нове покоління виростає в нових умовах: нові технології, нові дослідження, досвід дистанційного навчання, але виховання починається з ігор. Щоб проявити свої компетенції та передати їх дітям молодшого віку, треба спочатку самому оволодіти педагогічною майстерністю.

Продовжуючи цю тему, ми вирішили вивчити стан зацікавленості заняттями фізичним вихованням серед студентів факультету іноземної філології та запропонувати їх увазі спеціально підібрані рухливі ігри.

Рухливі ігри вирішують освітні, оздоровчі та виховні завдання. Конструювання та моделювання ігрової мети допомагає формуванню системних знань та навичок. Ігрова форма занять потребує від студентів прояву винахідливості, спритності, концентрації уваги, тощо.

Мета статті (постановка завдань) – підвищити інтерес студентів-філологів до занять фізичним вихованням під час

навчання у закладах вищої освіти.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати стан проблеми з підвищення інтересу студентів до занять фізичним вихованням у закладах вищої освіти.
2. Вивчити зацікавленість студентів-філологів до занять фізичним вихованням у ХНПУ імені Г.С.Сковороди, визначаючи їх спортивні вподобання та побажання.
3. Підібрати рухливі ігри та естафети, виконання яких би інтегрувалося із вивченням іноземних мов (простежувалась наскрізна лінія у основній спеціальності студентів).
4. Простежити динаміку зацікавленості та задоволеності від занять фізичним вихованням у закладі вищої освіти.

Матеріали та методи дослідження. У дослідженні приймали участь 124 студенти факультету іноземної філології, які навчалися на 1-3 курсах університету. Були сформовані 3 експериментальні та 3 контрольні групи (по одній на кожному курсі навчання). Аналіз літературних та наукових джерел був спрямований на вивчення актуальних методик вивчення іноземних мов та зацікавленості студентів до занять фізичним вихованням у закладі вищої освіти. Проведене анкетування студентів дозволило встановити види фізичної активності, які більше до вподоби студентам, їх рівень задоволеності заняттями з фізичного виховання у закладі вищої освіти та визначити умови які би сприяли підвищенню фізичної активності серед студентів. Проведений аналіз академічних журналів (контент аналіз) дозволив встановити рівень зацікавленості студентів заняттями фізичного виховання та їх зміни впродовж навчання у закладі вищої освіти. Педагогічний експеримент полягав у наповненні змісту занять з фізичного виховання рухливими іграми, при грі у які студентам доводилося застосовувати свої набуті знання з іноземних мов (англійської) тобто реалізовувати та випробовувати на практиці не стандартні методики вивчення та вдосконалення іноземної мови. Аналіз отриманих результатів проводився методами статистичної обробки результатів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним із завдань нашої роботи було встановлення відношення студентів до занять фізичним вихованням у закладі вищої освіти. Для цього застосовувалась анонімна анкета, де студенти виставляли свій особистий рівень задоволеності заняттями за 10 бальною шкалою, в якій 1 бал - найнижчий результат, який свідчить про суцільне незадоволення заняттями та повне небажання відвідувати ці заняття; 10 балів - максимальний бал, який свідчить про повне фізичне та емоційне задоволення від занять та відсутність необхідності щось змінювати у змісті та методиках проведення цих занять.

Результати проведеного анонімного анкетування наведені на рисунку 2, з якого видно, що більшість студентів виставили доволі низькі бали за зміст та методику проведення занять фізичним вихованням у закладі вищої освіти на початку проведення нашого дослідження.

Необхідно зазначити, що ймовірно за все, реальні оцінки студентів насправді є ще нижчими, оскільки відвідування занять фізичним вихованням знижується з кожним наступним роком навчання у закладі вищої освіти (рис. 3).

Слід зауважити, що дисципліна «Фізичне виховання» у ХНПУ імені Г. С. Сковороди винесена за сітку навчальних годин, студенти не здають заліків, тому стимулювати студентів до відвідування занять цього курсу викладачам доводиться лише за рахунок корегування змісту, величини та інтенсивності навантажень та проведенням агітаційно-просвітницької діяльності стосовно здорового способу життя, необхідності профілактики певних захворювань та станів організму, тощо.

Вивчаючи спортивні вподобання студентів-філологів було встановлено, що найбільше зацікавлені студенти у заняттях зі стретчингу, пілатесу, гімнастики та акробатики. Трохи нижче в нашому рейтингу розташувалися плавання, спортивні ігри, фехтування та туризм. Найменшу зацікавленість студенти виказали кросфіту, рухливих ігор та легкій атлетиці (рис.1).

Примітка: 1 – спортивні ігри, 2 – фехтування, 3 – пілатес, 4 – стретчингу, 5 – силові одноборства, 6 – крос фіт, 7 – рухливі ігри, 8 – туризм, 9 – плавання, 10 – легка атлетика, 11 – гімнастика та акробатика

Рис.1. Види фізичної активності на вибір студентів

Слід зауважити, що основна кількість студентів факультету іноземної філології, які приймали участь у нашому дослідженні, це дівчата, тож цілком очевидним є найменша зацікавленість студентів силовими одноборствами, які відносяться до мускульних видів спорту.

Оскільки обрана спеціалізація студентів це вивчення іноземних мов та педагогічна діяльність у цьому напрямі та однією із низьких позицій при визначенні змісту фізичної активності (результати анкетування, рис.1) є рухливі ігри, нами було запропоновано ряд рухливих ігор, участь у яких вимагала би від студентів застосування набутих раніше знань з іноземних мов (англійської). На нашу думку це мало показати можливість нестандартного підходу до фізичної активності серед студентів, з метою розширення їх знань про види фізичної активності на заняттях, роль певних вправ не лише для фізичного здоров'я людини а й для покращення настрою, емоційного фону занять та для вивчення й вдосконалення іноземних мов.

Педагогічний експеримент тривав 5 тижнів (5 занять з фізичного виховання), під час яких зміст занять у

експериментальних групах був замінений з легкоатлетичного блоку навчальної програми на спеціально підібрані рухливі ігри.

Після педагогічного експерименту проведене повторне анонімне анкетування студентів експериментальних груп показало більш високий бал за зміст та методику проведення цих занять (рис.2).

Рис. 2 Суб'єктивні оцінки студентів змісту проведених занять фізичним вихованням

Слід також зауважити, що більш високий % відвідування студентами занять з фізичного виховання спостерігався вже після 3 спеціалізованого заняття (рис.3).

Рис. 3 Відвідування занять фізичного виховання студентами-філологами на різних курсах навчання

Але обидва покращення, на жаль, не мали статистичної достовірності (при $p > 0,05$). На нашу думку це може бути пов'язане із перерваним педагогічним експериментом, оскільки навчання перейшло на дистанційну форму, де курс «Фізичне виховання» був адаптований під індивідуальні заняття у домашніх умовах.

Необхідно відмітити, що ситуація по результатам повторного анкетування студентів контрольних груп за період проведення педагогічного експерименту майже не змінилася.

Результати проведеного дослідження дозволяють сформулювати наступні **висновки**:

1. На сьогоднішній день, в умовах переведення занять з фізичного виховання у окремих закладах вищої освіти на факультативну форму занять без суттєвих важелів контролю та оцінювання вмінь і навичок студентів, питання зацікавленості студентів до фізичної активності у стінах університетів набуває все більшої актуальності.

2. Встановлені більш рейтингові види фізичної активності для сучасних студентів, перелік яких свідчить про необхідність коригування змісту навчальних програм та планів з предмету фізичне виховання.

3. Інтегровані заняття з фізичного виховання та вивчення іноземних мов із вдосконаленням практичних навичок їх застосування підвищують зацікавленість студентів-філологів до фізичної активності.

Перспективи подальших досліджень. У подальшому наші дослідження будуть спрямовані на розширення можливих варіантів інтеграції занять фізичним вихованням зі студентами з іншими профільними для них дисциплінами вивчення.

Література:

1. Головач А.А. Вплив занять з футболу на формування особистості студентів вищих навчальних закладів / А. А. Головач // Сучасні проблеми здоров'я та здорового способу життя у педагогічній освіті. 2016. – № 139. – Том II. – С. 31-34.
2. Жевага С. І. Вплив занять степ-аеробікою на формування у курсантів та студентів позитивного ставлення до фізичної культури / С. І. Жевага, Г. В. Бикова, С. О. Арутюнов // Юридична психологія та педагогіка. 2009. – № 2. – С. 145-153. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/urpp_2009_2_16.
3. Клименченко В. Г. Пути повышения заинтересованности студентов в академических занятиях по фехтованию / В. Г. Клименченко, И. Ю. Горбань, И. Н. Махонин // Проблемы и перспективы развития спортивных игр и единоборств в высших учебных заведениях. Сборник статей XI международной научной конференции, 2015. – Белгород-Харьков-Красноярск : ХГАФК, 2014. – С.67-71.
4. Кривенцова І.В. Ефективність викладання фехтування щодо формування фізичної культури особистості / І. В. Кривенцова // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт, 2013. – №112(4), – С. 142-146.
5. Самохвалова І. Ю., Вплив волейболу на показники фізичного здоров'я студенток аграрного університету / І. Ю. Самохвалова В. В. Мелюшкина // Фізична культура, спорт та здоров'я нації: збірник наукових праць. – Вінницький державний педагогічний університет ім. Михайла Коцюбинського. Вінниця : ТОВ Планер, 2016. – Вип.1. – С.158-162.

6.Соверда І. Ю. Застосування елементів йоги на заняттях з навчальної дисципліни "Фізичне виховання" зі студентською молоддю. / І. Ю. Соверда // Слобожанський науково-спортивний вісник. 2013. – № 5. – С. 248–251. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/sns_2013_5_53

7.Формування здоров'я особистості в умовах навчального закладу: навчальний посібник/ за заг. ред. Єрмакова С.С. Харків : ХДАДМ. 2012. –146 с.

8.Шепеленко Т. В. Впровадження методики занять аеробікою з групами смг щодо забезпечення ефективності процесу оздоровлення / Т. В. Шепеленко, А. М. Буц, Л. С. Луценко // Здоров'я, спорт, реабілітація. 2015. – № 1. – С. 111-113. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/hsr_2015_1_38.

Reference

1.Holovach, A. A. (2016). Vplyv zaniat z futbolu na formuvannia osobystosti studentiv vyshchych navchalnykh zakladiv. Suchasni problemy zdorovia ta zdorovoho sposobu zhyttia u pedahohichnii osviti. No 139. Tom II. 31-34.

2. Zhevaha, S. I., Bykova, H. V. & Arutiunov, S. O. (2009). Vplyv zaniat step-aerobikoiu na formuvannia u kursantiv ta studentiv pozytyvnoho stavlennia do fizychnoi kultury. Yurydychna psykholohiia ta pedahohika. No 2. 145-153.

3.Klymenchenko, V. H., Horban, Y. Yu. & Makhonyn, Y. N. (2014). Puty povysheniia zainteresovannosti studentov v akademicheskikh zaniatiakh po fektovaniu. Problemy i perspektivy razvytiia sportyvnykh ihr i edynoborstv v vysshychykh uchebnykh zavedeniakh. Sbornik statei mezhdunarodnoi nauchnoi konferentsii, Belhorod-Kharkov-Krasnoiarsk : KhSAFK, 67-71.

4.Kryventsova, I.V. (2013). Efektyvnist vykladannia fektuvannia shchodo formuvannia fizychnoi kultury osobystosti. Visnyk Chernihivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu. Seria: Pedahohichni nauky. Fizychno vykhovannia ta sport. No112(4), 142-146.

5.Samokhvalova, I. Yu. & Meliushkina, V. V. (2016). Vplyv voleibolu na pokaznyky fizychnoho zdorovia studentok ahranoho universytetu. Fizychna kultura, sport ta zdorovia natsii: zbirnyk naukovykh prats. Vinnytskyi derzhavnyi pedahohichnyi universitet im. Mykhaila Kotsiubynskoho. Vinnytsia : TOV Planer. Vyp.1. 158-162.

6.Soverda, I. Yu. Zastosuvannia elementiv yohy na zaniattiakh z navchalnoi dystsypliny "Fizychno vykhovannia" zi studentskoiu moloddiu. Slobozhanskyi nauko-sportyvnyi visnyk. 2013. No 5. 248–251.

7.Yermakov, S.S. (2012). Formuvannia zdorovia osobystosti v umovakh navchalnoho zakladu: navchalnyi posibnyk/ za zah. red. Yermakova S.S. Kharkiv : KhDADM. 146 s.

8. Shepelenko, T. V. Buts, A. M. & Lutsenko, L. S. (2015). Vprovadzhennia metodyky zaniat aerobikoiu z hrupamy smh shchodo zabezpechennia efektyvnosti protsesu ozdorovlennia. Zdorove, sport, reabyltatsiia. № 1. 111-113.

DOI 10.31392/NPU-nc.series 15.2020.8(128).29

Нечепорук Я. С.

кандидат педагогічних наук,

докторант кафедри педагогіки та менеджменту освіти

Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка

Оніщук І. І.

кандидат педагогічних наук,

старший викладач кафедри методики навчання іноземних мов,

Вінницький державний педагогічний університету ім. М. Коцюбинського

Усик Л. М.

кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов, Черкаський державний технологічний університет

Аніщенко І.М.

викладач кафедри іноземних мов, Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія

Василькевич С. С.

старший викладач кафедри методики викладання іноземних мов,

Рівненський державний гуманітарний університет.

Звоздецька В. Г.

кандидат педагогічних наук, асистент кафедри педагогіки та соціальної роботи,

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ІНШОМОВНА ОСВІТА ЯК НАУКОВА КАТЕГОРІЯ В КОНТЕКСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

Поняття іншомовна освіта є соціально та історично обумовленим, тому науковці вважають необхідним у сучасних умовах переосмислення мети вивчення іноземних мов у вищій школі, формування додаткової мотивації до оволодіння іноземною мовою як засобом міжнародного спілкування. Іншомовна освіта відрізняється від навчання іноземним мовам: охоплює лінгвоосвітні цінності і смисли, формує соціально значущі якості, має системний характер, передбачає міжкультурне і міжособистісне спілкування у процесі пізнавальної, професійної діяльності. Розглядаючи іншомовну освіту з аксіологічної позиції, розуміємо її як цінність на рівні держави, суспільства і особистості. Умовою ефективності іншомовної освіти вважаємо взаємозв'язок державних та особистісних цінностей, що створює систему мовної освіти. Оволодіння іноземною мовою вважаємо елементом функціональної грамотності, професійної компетентності та інтегральною якістю особистості. Концепція базується на інтегрованому навчанні мови та культури відповідних країн, на діалозі рідної та іноземної культур. Мета такої освіти – навчання мови через культуру, культури через мову, формування *homo moralis*: людини із совістю, що розрізняє добро і зло, має високі стійкі моральні